

Krunoslav Siroglavić

Molitva

Gospodine, čuj molitvu moju
jer sam čovjek slabić, nemam moći
da sam spoznam vječnu ljubav tvoju,
da nadjačam tamu ove noći.

Dok me mnogi očekuju ljudi,
još se u tvom srcu želim kriti,
i dok svijet mi sve za uzor nudi
ja bih htio tebi sličan biti.

Želim ljubiti ispucane ruke,
blagoslivljat radosti i muke,
uz tebe se iz grešnosti dići.

Prema svome srcu put mi reci
kojim nekoć hodali su sveci,
da znam stazu kojom mi je ići.

Raspetomu...

Klečao sam kraj probitih nogu
Raspetoga, njemu s desne strane,
Htio sam mu zamotati rane,
Učiniti jedino što mogu.

Nema duše što je njeg'va bila,
Uzeta je ona sa nebesa,
Tijelo neće ugledati lijesa
Jer se milost za nas ljude lila.

Sinak Božji rad čovjeka pade
Da bi naše uništio jade.
Svako srce od radosti skače,

Nestali su tmurni grijesi, sivi.
Žalost smrti na Golgoti živi,
Drvo križa još i danas plače.

Starac

U tihoj noći, u parku kraj zida
siromah leži kraj lokve suza.
I nema snage i nema stida
i još ga krasi prljava bluza.

Na tvrdoj ploči stere si jasle
i plače ko dijete jer smisla nema.
Mrtve su nade što u njem su rasle,
dok zadnji puta na san se sprema.

Sad tuđe noge krevet mu gaze
i gdje je on da ležaj si smota?
Na njega sjeća kraj stare staze,
još onaj miris mrtvog života.

Treći dan

Samo mrak je ondje. Prostor tajnu skriva.
Čovjek je učinio što se nije smjelo.
U povelju leži izmučeno tijelo,
A Kristova glava, trodnevnicu sniva.

Zbog čovjeka slabog. Bog je dao vene
Da se pusti krvi i grijeh da se plati.
Srce nije htjelo Bogu da se vrati.
Rad' nas Njemu bjehu noge probodene.

Raspeto se tijelo diže u visinu,
Velika se novost na vidjelo sprema.
Ljudskom oku skrito, svjetlo u grob sinu.

Iz mrtvoga položaja, Krist je tijelo digò,
Pokojnički odar više svrhe nema.
Ispuni se pismo. Treći dan je stigò.